

VISOKI TRGOVAČKI SUD RH
putem
TRGOVAČKOG SUDA U VARAŽDINU
Cehovska 1, 42000 Varaždin

Poslovni broj: **St-529/2017**

Stečajni dužnik: **ISTO d.d. u stečaju,**
Varaždin, Augusta Šenoe 4-6, OIB: 88502209643

Stečajni vjerovnik: **ISTO Grupa d.d.,**
Zagreb, Ulica Nikole Tesle 10, OIB: 78858201330

ŽALBA STEČAJNOG VJEROVNIKA
protiv rješenja Trgovačkog suda u Varaždinu,
poslovni broj St-529/17-982 od 29. srpnja 2026. godine

U Zagrebu, 13. kolovoza 2026. godine

I. U predmetu pod gornjim brojem, Trgovački sud u Varaždinu donio je rješenje posl. broj St-529/17-982 od 29. srpnja 2026. godine (dalje: "**Rješenje**").

Rješenjem je odbacio kao nedopušten prijedlog Stečajnog vjerovnika da sud utvrdi da je tražbina društva Maneda d.o.o. utvrđena u ovom stečajnom postupku (u iznosu od 35.826,20 eura na dan otvaranja stečaja) prestala s danom pravomoćnosti presude Visokog trgovačkog suda RH, posl. broj PŽ-3345/23 od 26. ožujka 2024. godine.

Istim Rješenjem prvostupanjski sud je odbacio kao nedopuštenu i žalbu protiv odluke donesene na skupštini vjerovnika od 11. prosinca 2025. godine (dalje: "**Skupština**") kojom je društvu Maneda d.o.o. priznato pravo glasa u ovom stečajnom postupku za predmetnu tražbinu u iznosu od 35.826,20 eura.

Stečajni vjerovnik pravodobno podnosi ovu žalbu protiv Rješenja u cijelosti, zbog svih žalbenih razloga predviđenih čl. 353. st. 1. Zakona o parničnom postupku.

POGREŠNO TUMAČENJE INSTITUTA PRAVOMOĆNOSTI

II. Rješenjem je prvostupanjski sud odbacio kao nedopušten prijedlog za donošenjem rješenja kojim se utvrđuje da je prestala tražbina društva Maneda d.o.o.

Sud u obrazloženju pobijanog Rješenja navodi kako Stečajni vjerovnik u ovom stečajnom (izvanparničnom) postupku traži od suda da donese rješenje kojim bi utvrdio nepostojanje prava društva Maneda d.o.o., a nije podnio tužbu na utvrđenje sukladno čl. 187. ZPP-a, te je sud stoga, obzirom da sud u stečajnom postupku ne može donositi deklaratorna rješenja o utvrđenju postojanja ili nepostojanja prava, prijedlog odbacio kao nedopušten.

Rješenje sud temelji i na činjenici da je u ovom stečajnom postupku, stečajni vjerovnik Industrogradnja d.d. (sada u stečaju), vodio parnicu radi osporavanja prijavljene tražbine društva Maneda d.o.o., koja je pravomoćno okončana, pa da je pravomoćnošću te odluke otklonjeno osporavanje tražbine (za iznos od 35.826,20 eura).

Nije sporno da je tražbina stečajnog vjerovnika Maneda d.o.o. na dan otvaranja stečaja pravomoćno utvrđena u iznosu 35.826,20 eura. Međutim, Stečajni vjerovnik upire da je **prvostupanjski sud pogriješio kada je ignorirao činjenicu da je potom otpala osnova na temelju koje je utvrđena tražbina**, što je utvrđeno kasnijom pravomoćnom presudom Trgovačkog suda u Pazinu, posl. broj P-150/22 od 5. lipnja 2023. godine. Kasnija pravomoćna presuda može ukinuti pravnu osnovu tražbine, kako će biti objašnjeno u nastavku.

Utvrđenje tražbine u stečajnom postupku odnosi se **isključivo na postojanje tražbine u trenutku otvaranja stečaja** te isto ne stvara zapreku za dokazivanje njezina kasnijeg prestanka. Suprotno tumačenje dovodi do priznanja (i eventualno naplate) nepostojeće tražbine, što je protivno načelu zakonitosti i jednakog položaja vjerovnika.

TRAŽBINA ZA TROŠKOVE JE AKCESORNA

III. Maneda d.o.o. je u ovom stečajnom predmetu prijavila tražbinu u iznosu 613.424,21 kune (po osnovi dosuđenih troškova u predmetima Općinskog suda u Puli, Ovr-2049/12, zatim Trgovačkog suda u Rijeci, P-6/14 i Trgovačkog suda u Zagrebu, P-1077/15), koja je osporena.

Potom je u parnici **tražbina utvrđena isključivo po osnovi dosuđenih troškova u ovršnom predmetu Općinskog suda u Puli, posl. broj Ovr-2049/12**, u iznosu 243.775,00 kuna odnosno 35.826,20 eura. Tražbina po ostale dvije prijavljene osnove nije utvrđena.

Dokaz: uvid u spis

Trgovački sud u Rijeci je svojim rješenjem o ovrsi, posl. broj Ovr-1160/12 od 9. srpnja 2012. temeljem zadužnica odredio ovrhu na nekretninama ovršenika Industrogradnja grupa d.d., pravnog prednika Stečajnog dužnika, upisanim u zk.ul. 3163 k.o. Krnica.

Ovrha je upućena na provedbu Općinskom sudu Puli, i zavedena pod posl. brojem Ovr-2049/12. Rješenjem Općinskog suda u Puli, posl. broj Ovr-2049/12-327 od 26. studenog 2015. godine, ovrhovoditelju Maneda d.o.o. određen je trošak ovršnog postupka u iznosu od 243.775,00 kuna odnosno 35.826,20 eura.

Dokaz: uvid u spis

Ovrha Općinskog suda u Puli, posl. broj Ovr-2049/12, u sklopu koje su društvu Maneda d.o.o. dosuđeni troškovi ovršnog postupka, utvrđeni u ovom stečajnom postupku, pravomoćno je proglašena nedopuštenom presudom Trgovačkog suda u Pazinu posl. broj P-150/22 od 5. lipnja 2023. godine, potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda RH posl. broj PŽ-3345/23 od 26. ožujka 2024. godine.

Dokaz: *presuda Trgovačkog suda u Pazinu, P-150/22 od 05.06.2023. godine*
 presuda Visokog trgovačkog suda RH, PŽ-3345/23 od 26.03.2024. godine
 - prileže spisu

Iako navedena parnica nije izravno odlučila o troškovima, već o dopuštenosti ovrhe, **ishod te parnice i odluka o nedopuštenosti ovrhe izravno i nužno dovodi do prestanka tražbine za troškove**, sve u skladu s čl. 14. Ovršnog zakona, čl. 154. ZPP-a i sudskom praksom.

Naime, troškovi ovršnog postupka uvijek su vezani uz ovrhu u okviru koje su određeni. Rješenje o troškovima ovršnog postupka ne predstavlja ovršnu ispravu samo za sebe nego slijedi pravnu sudbinu ovrhe, pa se **troškovi ne mogu i ne smiju naplatiti nakon što je predmetna ovrha proglašena nedopuštenom, pa tako ni u ovom stečajnom postupku u kojem je tražbina za te troškove ranije utvrđena.**

Navedeno potvrđuje i brojna sudska praksa, primjerice Rješenje Županijskog suda u Splitu, posl. broj GŽ Ovr-1596/17 od 24. kolovoza 2018. godine, u obrazloženju kojeg stoji:

*"...pravilno prvostupanjski sud zaključuje kako ovrhovoditelj, na temelju članka 14. stavka 5. OZ-a te članka 154. stavka 1. ZPP-a u svezi s člankom 19. stavkom 1. OZ-a, a **sukladno načelu culpae mora sam snositi troškove postupka, zbog toga što je do obustave ovršnog postupka došlo zbog toga što je predmetna ovrha pravomoćnom sudskom presudom proglašena nedopuštenom.**"*

Dokaz: *rješenje Županijskog suda u Splitu, GŽ Ovr-1596/17 od 24.08.2018. godine*
 - prileži spisu

U slučaju ovrhe koja je pravomoćno proglašena nedopuštenom ne radi samo o troškovima koji su *"neosnovano prouzročeni"* (čl. 14. st. 5. OZ-a), već o troškovima koji uopće nisu bili *"potrebni za ovrhu"* (čl. 14. st. 4. OZ-a). Ako je ovrha nedopuštena, onda nijedan trošak nastao u takvom postupku nije i ne može biti *"potreban"*.

Ako troškovi ovršnog postupka prate pravnu sudbinu glavnog potraživanja u predmetnoj ovrsi i mogu se naplatiti samo u sklopu ovršnog postupka u kojem su nastali, jasno je da se **predmetni troškovi ne mogu i ne smiju naplatiti nakon što je predmetna ovrha proglašena nedopuštenom, pa ni u stečajnom postupku u kojem je ta tražbina ranije utvrđena.**

Navode Stečajnog vjerovnika potvrđuje i Ustavni sud RH u odluci posl. broj U-III-487/01 od 31. listopada 2001. godine i odluci posl. broj U-III-5072/13 od 9. siječnja 2014. godine:

*"7. ...Prema pravnom stajalištu Ustavnog suda, u pravnoj situaciji u kojoj postoji **kondemnatorna presuda kojom se nalaže plaćanje obveze i deklaratorna presuda donesena naknadno** između istih stranaka kojom se utvrđuje da je dio obveze koja je utvrđena kondemnatornom presudom ništav, a ne postoje uvjeti za ponavljanje postupka u kojemu je donesena kondemnatorna presuda, **sudovi neće dozvoliti ovrhu kondemnatorne presude u dijelu koji je obuhvaćen ništavošću.***

*Navedeno stajalište temelji se na **primjeni odredbe članka 46. stavka 2. točke 9. OZ-a, jer se u konkretnom slučaju može smatrati da je tražbina prestala na temelju činjenice koja je nastala u vrijeme kad je ovršenik više nije mogao uspješno isticati u postupku u kojem je nastala kondemnatorna - ovršna presuda.** Isto tako, uzevši u obzir odredbu članka 109. stavka 1. ZOO-a prema kojoj se na ništavost pazi po službenoj dužnosti, **dužnost je sudova, kada ih ovršenik upozori da je ovršna isprava ništava, a ta ništavost je utvrđena pravomoćnom sudskom odlukom između istih stranaka koje sudjeluju u ovršnom postupku, da utvrde da je ovrha nedopuštena u dijelu koji je obuhvaćen ništavošću.***

Dokaz: odluka Ustavnog suda RH, U-III-5072/13 od 09.01.2014.
- prileži spisu

Sudska praksa jasno potvrđuje da pravomoćna kondemnatorna presuda ne utvrđuje valjanost pravne osnove tražbine te da kasnija deklaratorna presuda kojom se ta osnova proglašava ništavom ili nedopuštenom nužno ukida samu tražbinu, pa sud mora spriječiti njezine daljnje pravne učinke, uključujući sudjelovanje vjerovnika u stečaju i pravo glasa.

Sukladno tome, sud je bio dužan po službenoj dužnosti primijeniti načela iz odluka U-III-487/01, U-III-5072/13, U-III-2656/2004 i drugih, te utvrditi prestanak tražbine društva Maneda d.o.o. te spriječiti daljnje tog društva sudjelovanje u stečajnom postupku, jer bi svako drukčije postupanje predstavljalo povredu temeljnih načela stečajnog prava.

POVREDA PRAVA NA PRISTUP SUDU I UČINKOVITI PRAVNI LIJEK

IV. Ako pobijano Rješenje opstane, prvostupanjski sud je time Stečajnog vjerovnika doveo u situaciju da je isti **prisiljen pokrenuti parnični postupak na utvrđenje da ne postoji tražbina društva Maneda d.o.o.**

U međuvremenu bi, do okončanja te parnice, društvo Maneda d.o.o. (čak i da se kasnije, u parnici, donese odluka u korist Stečajnog vjerovnika) bilo u mogućnosti punopravno sudjelovati u stečajnom postupku s pravom glasa na skupštinama vjerovnika te time utjecati na tijek ili odluke koje se donose u istom, uključujući i sudjelovanje u diobi stečajne mase!

Prvostupanjski sud se u pobijanom Rješenju ne poziva ni na koju odredbu Stečajnog zakona kao pravnu osnovu za odbacivanje prijedloga Stečajnog vjerovnika, već isključivo na čl. 187. ZPP-a (toč. 6) pri čemu **daje obrazloženje koje je logički i pravno kontradiktorno**, budući da sud najprije izričito navodi kako Stečajni vjerovnik nije podnio tužbu na utvrđenje iz čl. 187. ZPP-a, a potom zaključuje da sud u ovom postupku ne može primjenjivati tu odredbu jer se radi

o izvanparničnom postupku te se (pogrešno) poziva na stav iz odluke VTS RH, posl. broj PŽ-1146/23 (*sud u stečajnom postupku ne može utvrđivati postojanje odnosno nepostojanje prava ili pravnog odnosa*) radi čega sud pogrešno zaključuje da je Prijedlog trebalo odbaciti.

Pravni osnova za odbacivanje prijedloga u pobijanom Rješenju je pravna i logična kontradikcija - što je pravno neprihvatljivo i očito arbitrarno te narušava pravnu sigurnost.

Osim toga, odredba **čl. 187. ZPP-a ne može biti osnova za odbacivanje prijedloga te stoga prvostupanjski sud u pobijanoj odluci uopće nije naveo odredbu zakona temeljem koje je odbacio Prijedlog stečajnog vjerovnika**, čime je počinio je bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a. Naime, prvostupanjski sud je prijedlog Stečajnog vjerovnika odbacio kao nedopušten bez navođenja bilo koje odredbe Stečajnog zakona koja bi takvu nedopuštenost propisivala, pogrešno se pozvao na čl. 187. ZPP-a te je odbacio prijedlog bez zakonske osnove, uz nejasne i proturječne razloge čime je povrijedio pravo stečajnog vjerovnika na učinkoviti pravni lijek (čl. 18 st. 3 Ustava RH i čl. 13 Konvencije).

ZLOUPOTREBA PRAVA

V. Nadalje, sud je odbacivanjem Prijedloga u potpunosti **zanemario nespornu činjenicu da je pravomoćnim proglašenjem ovrhe nedopuštenom prestala tražbina društva Maneda d.o.o.** za troškove predmetnog ovršnog postupka.

Tražbina utvrđena u stečajnom postupku može prestati bilo povlačenjem prijave, namirenjem tražbine ili **sudskom odlukom (uključujući i presudu kojom se ovrha proglašava nedopuštenom)**. Zakon o sudovima u čl. 6. uređuje da je svatko u RH dužan poštivati pravomoćnu sudsku odluku i njoj se pokoriti.

Stečajni zakon predviđa (čl. 106. st. 2.) da pravo glasa nema vjerovnik kojemu je tražbina prestala, ukoliko to proizlazi iz javne ili javno ovjerovljene isprave.

Sud je na Skupštini u odnosu na utvrđenje prava glasa zauzeo stav da:

"u ovom postupku nije moguće revidiranje pravomoćne sudske odluke" (str. 5. zapisnika; odluke kojom je tražbina utvrđena, op.), pri čemu je postupio suprotno ranijem utvrđenju Suda iz istog zapisnika *"...da su na ročištu prisutni vjerovnici koji imaju pravo glasa, a obzirom da su im tražbine utvrđene... **a javnom ili javno ovjerovljenom ispravom nije dokazan prestanak postojanja tražbine**"* (str. 2. zapisnika).

Sukladno Stečajnom zakonu, **pravo glasa pripada isključivo vjerovnicima čije tražbine stvarno postoje**. Sud je dužan po službenoj dužnosti paziti na zakonitost prava glasa na skupštini vjerovnika. Sudjelovanje vjerovnika s nepostojećom tražbinom (tražbinom koja je prestala) predstavlja zlouporabu prava i ozbiljno narušava ravnopravnost vjerovnika.

U konkretnom slučaju, **nesporno je da je tražbina društva Manede d.o.o. na dan otvaranja postupka utvrđena odlukom suda, ali je nesporno i da je predmetna tražbina naknadno prestala**, također temeljem pravomoćne odluke suda, te sada ista više ne smije proizvoditi procesne učinke u ovom postupku.

U opisanom slučaju **ne radi se ni o suprotstavljenim odlukama**, jer jedna odluka utvrđuje postojanje tražbine na dan otvaranja stečaja, a **druga utvrđuje da tražbina ne postoji u određenom kasnijem trenutku - nakon prve odluke.**

Stoga odluka VTS RH, posl. broj PŽ-3345/23, od 26. ožujka 2024. godine ne revidira odluku VTS RH, posl. broj PŽ-4007/20, od 14. kolovoza 2020. godine već naknadno presuđuje da tražbina društva Manede d.o.o. više ne postoji (proglašava ovrhu nedopuštenom) čime se ukidaju i sve akcesorne tražbine u tom ovršnom postupku, uključujući i rješenje o priznanju troškova ovršnog postupka (na temelju kojeg je utvrđena predmetna tražbina).

Naime, učinak pravomoćne odluke kojom se ovrha proglašava nedopuštenom jest da se ukidaju sve ovršne radnje, ovrha se zaustavlja i sprječava se njeno daljnje provođenje.

Vjerovnik ne može glasati s nepostojećom tražbinom. Maneda d.o.o. je nesporno koristila prava koja proizlaze iz nepostojeće tražbine; predlagala odluke i glasala, a sve **protivno prisilnim propisima i moralu društva.**

STJECANJE BEZ OSNOVE

VI. Bez obzira na gore navedeno i bez obzira na upozorenja od strane Stečajnog vjerovnika na gore navedene činjenice tijekom stečajnog postupka (na Skupštini, u podnesku Stečajnog vjerovnika od 10. prosinca 2025. godine itd.), sud i dalje dozvoljava društvu Maneda d.o.o. da ravnopravno sa vjerovnicima utvrđenih tražbina sudjeluje u predmetnom stečajnom postupku, te glasa za odluke - što je protivno zajedničkom interesu svih stečajnih vjerovnika.

Takvim postupanjem prvostupanjski sud izravno **otvara put neosnovanom obogaćenju protivne strane** u smislu članka 1111. ZOO-a.

Budući da je osnova predmetne tražbine otpala, **svaka moguće namirenje društva Maneda d.o.o. u ovom postupku predstavljalo bi stjecanje bez osnove.** Sud je dužan spriječiti situaciju u kojoj bi se imovina stečajne mase, koja pripada vjerovnicima s utvrđenim tražbinama, prelila u korist društva čija je tražbina otpala.

Svojim stavovima iz pobijanog Rješenja, sud će u konačnici **omogućiti protupravnu materijalnu koristi za društvo Maneda d.o.o., na štetu stečajne mase i stvarnih stečajnih vjerovnika, uz zloupotrebu prava koja se očituje u sudjelovanju u postupku društva Maneda d.o.o., premda je tražbina istog prestala.**

Stečajni vjerovnik pritom smatra da prvostupanjski sud nije nužno morao donositi rješenje ili ispravljati tablice, ali je sud morao uvažiti nove činjenice, preispitati status i pravo glasa društva Maneda d.o.o. te isključiti društvo Maneda d.o.o. iz daljnjeg sudjelovanja u ovom stečajnom postupku.

Umjesto da u stečajnom postupku (hitnom postupku) utvrdi nespornu činjenicu da tražbina društva Maneda d.o.o. više ne postoji iz razloga što je pravna osnova iste u međuvremenu prestala (ovrha je pravomoćno proglašena nedopuštenom), **sud pobijanim**

Rješenjem i formalističkim odbacivanjem Prijedloga stvara pretpostavke za neosnovano bogaćenje na štetu Stečajnog dužnika i svih stečajnih vjerovnika. Sud pobijanim Rješenjem omogućava ranijem stečajnom vjerovniku – društvu Maneda d.o.o. da sudjeluje u stečajnom postupku, što je također zloupotreba i nije u zajedničkom interesu svih stečajnih vjerovnika.

DUŽNOST ODLUČIVANJA PO ŽALBI (zabrana *Denegatio iustitiae*)

VII. U toč. 7. obrazloženja pobijanog Rješenja, prvostupanjski sud je pogrešno odbacio žalbu Stečajnog vjerovnika protiv sudske odluke o pravu glasa uz obrazloženje da Stečajni zakon *"ne predviđa žalbu protiv odluke donesene na skupštini vjerovnika"*.

Budući da je nesporno riječ o odluci koju donosi sud (odluka o pravu glasa), a ne skupština vjerovnika, sud je bio dužan omogućiti pravni lijek, odnosno kvalificirati podnesak vjerovnika prema njegovom sadržaju pri čemu je odlučno da sud u obrazloženju pobijane odluke ne navodi ni jednu odredbu Stečajnog zakona kojom bi žalba protiv sudske odluke o pravu glasa bila izričito isključena, pa je zaključak o nedopuštenosti žalbe bez uporišta u zakonu, odnosno Sud ga nije naveo.

Umjesto toga, sud je Stečajnom vjerovniku neosnovano uskratio sudsku zaštitu, pozivajući se na mogućnost da *"kasnije izmijeni odluku o pravu glasa"*, što nije pravni lijek, nego diskrecijska procesna mogućnost koja ne može zamijeniti pravo vjerovnika na neposredno osporavanje sudske odluke.

Takvo postupanje predstavlja nepravilnu primjenu odredaba postupka koja je bila od utjecaja na donošenje odluke (čl. 354. st. 1 u svezi čl. 338 st. 4 ZPP-a - obaveza suda da citira odredbe zakona na kojima je utemeljio odluku), te je sud donio rješenje s nejasnim, nepotpunim i pravno neodrživim razlozima o odlučnom procesnom pitanju, čime je počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a, jer odluka ne sadrži jasne razloge o odlučnim činjenicama niti se može ispitati u pogledu zakonitosti zaključka o nedopuštenosti pravnog lijeka.

Time je sud izbjegao ispitati odlučno pitanje - postoji li tražbina društva Maneda d.o.o. nakon pravomoćnog proglašenja ovrhe nedopuštenom i dopustio sudjelovanje vjerovnika s tražbinom koja je prestala, što predstavlja zlouporabu prava i povredu načela ravnopravnosti vjerovnika.

Obzirom na navedeno, sud je ovom pitanju pristupio pretjerano formalistički, odbacivši prijedlog isključivo zbog forme, iako Stečajni zakon ne propisuje nikakav formalni oblik prijedloga za dokazivanje prestanka tražbine. Time je sud zanemario pravnu činjenicu utvrđenu javnom ispravom - pravomoćnom presudom kojom je ovrha proglašena nedopuštenom - te je arbitrarnim odbacivanjem prijedloga postupio protivno svrsi stečajnog postupka, načelu ekonomičnosti i obvezi suda da spriječi sudjelovanje vjerovnika s nepostojećom tražbinom čime je pobijano rješenje pravno neodrživo, pravno nelogično i protivno prisilnim propisima.

Stečajni vjerovnik smatra da je sud bio dužan kvalificirati prijedlog prema njegovom sadržaju te poduzeti sve potrebne radnje kako bi se spriječio da društvo Maneda d.o.o.

sudjeluje u glasovanju i ostvarivanju prava koja pripadaju isključivo vjerovnicima s postojećim tražbinama. To uključuje i obvezu suda da, temeljem javne isprave kojom je utvrđeno da je tražbina društva Maneda d.o.o. prestala, uskrati istom pravo glasa, jer sud mora po službenoj dužnosti spriječiti sudjelovanje vjerovnika s nepostojećom tražbinom.

VII. Slijedom svega navedenog, Stečajni vjerovnik predlaže drugostupanjskom sudu da **usvoji ovu žalbu i preinači pobijano rješenje** na način da u cijelosti usvoji prijedlog ISTO Grupe d.d. i donese odluku kojom će **potvrditi da je prestala tražbina društva Maneda d.o.o. u iznosu od 35.826,20 eura** i to s danom pravomoćnosti presude Visokog trgovačkog suda RH, posl. broj PŽ-3345/23 od 26. ožujka 2024. godine.

Podredno, Stečajni vjerovnik predlaže drugostupanjskom sudu da **ukine pobijano rješenje i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovni postupak** i odlučivanje, uz uputu prvostupanjskom sudu da je dužan odlučiti o prestanku tražbine na temelju priloženih isprava, posebno temeljem Rješenja Visokog Trgovačkog suda RH, posl. broj PŽ-3345/23 od 26. ožujka 2024. godine.

ISTO Grupa d.d.
Josip Galinec, direktor

**JOSIP
GALINEC** Digitally signed by
JOSIP GALINEC
Date: 2026.08.14
14:41:30 +02'00'